

Juniorské MS 2022-2, Portugalsko, Aguiar de Beira, 2.-6.11.2022

"Neúmorne pracujeme na tom, aby sa juniorské majstrovstvá sveta úroveň vyrovnali neukončenej letnej verzii. Vďaka štedrosti dobrovoľných prispievateľov a sponzorov sme boli schopní zabezpečiť dostatok financií na zaobstaranie priameho prenosu", s veľkou úľavou hovorí riaditeľ pretekov Rafael Miguel. Nepochybne niečo pred viac ako troma mesiacmi sa takto necítil. Po zrušených majstrovstvách v 2020 a nie plne obsadených majstrovstvách v 2021, z dôvodu že Turecko bolo na červených listinách niektorých krajín, toto mala byť renesancia JWOC v plnej paráde. Ako hlboko sme sa mýlili keď sme si mysleli, že konečne sme mali všetko pod kontrolou. Museli sme čeliť ďalšiemu fenoménu. Tentokrát mala posledné slovo príroda. Po rokoch strávených v pandémie toto bola ďalšia facka pre mladých športovcov. Chýr o lesných požiaroch a ich následkoch na preteky pristali na Dušanovom telefóne ešte pred tým než sa výprava stihla pobaliť. Nálada spľasla ako korpus v trúbe. Nikto nemohol z toho viniť organizátorov. V danej situácii urobili čo bolo v ich silách, aby si zachovali vlastnú tvár. Náhradný program, ktorý priniesli k hodovaciemu stolu, mal silnú príchuť dlažbových kociek a postupne aj stúpenci šprintárskej légie sa už cítili prejedení. Nikto neočakával, že táto dlho pripravovaná šou, sa skončí s tak neočakávanými drastickými zmenami. Našťastie cesta na mape organizátorov tam neskončila. Kto vie, či to bola potreba vymazať pocit viny z nesplnenia záväzku voči pretekárom, alebo zívajúca prázdna kolónka vo wikipédii, čo ich prinútila udržať mašínériu v chode. To teraz nie je dôležité. Rivalita v poloopených borovicových lesoch okorenená roztrúsenými skalnými platňami je späť. Na parabole sezóny sme definitívne na jej klesajúcej časti a v roku 2022 toto bude posledný výkrik v éteri podujatí svetového významu. V juniorských kategóriách je veľmi obtiažne špecifikovať individuality, ktoré by mohli siahnúť na najvyššie pozície. Podľa súčasných výsledkov by sme od spíkerov najviac mohli počuť mená ako Axel Elmlad (SWE), Kornelius Kriszat-Løvfald (NOR) a Basile Basset (FRA). Ak by sme mali staviť na dievčatá, tak mená ako Hanna Lundberg (SWE), Pia Young Vik (NOR) alebo Lilly Graber (SUI), by boli pravdepodobne investíciou s najmenším rizikom.

Malý, ale nádejou naplnený kontingent našich šiestich reprezentantov opráša usadený popol z ich cestovných pasov a opäť sa pripojí k ďalším okolo 250 orientákom bojujúcim o juniorské tituly. Veľkou lekciou to bude pre mladý pár z Bratislavy, ktorý počas celej jesene zabával fanúšikov monotónnosťou vyhlasovania výsledkov v M18. Filip Bukovác (FBA/PBM), ktorý v posledných týždňoch sezóny vyhral všetko čo sa dalo a obyčajne po jeho pravici o trochu nižšie stojaci na stupňoch víťazov oddielový kolega Tomáš Kasza (FBA/PBM), si odkrúti premiéru v lesných disciplínach. Potenciál predať sa do úctyhodných pozícií má Martin Roháč (TKE /LHC), ktorý má za sebou veľmi náročnú jeseň. Striedavo v Čechách a na Slovensku odpretekal takmer každý víkend a jeho tradične stabilné výkony kulminovali na konci septembra víťazstvom v prestížnom Českom pohári. Aj keď to možno neznamenal radikálnu úpravu jeho vlastných očakávaní, určite to bola pre neho obrovská mentálna vzpruha pred majstrovstvami sveta.

Zostava protagonistov dievčenskej polovičky našej výpravy bude presnou kópiou minuloročných majstrovstiev. Pre hlbšie bádanie akademických záujmov niektoré mená žiaľ dočasne zmizli zo slovenských výsledkových listín. Viktóriu Kostercovú (SKS/Lunds OK) je v súčasnosti možné zahliadnuť

brúsiť formu v lesoch južného Švédska. Tamara Miklušová (RBA/Ilves) sotva vybalila kufre a víťazstvom na majstrovstvách v longu a ultralongu už stihla vyslať jasný signál svojim konkurentkám na estónskej orientáckej scéne. Ľubka Weissová (TKE /TBM) naznačila svoju formu v predšampionátovej príprave úspechmi na domácej pôde, ale aj rešpekt vzbudzujúcimi výsledkami na českej klasike a v štafetách. Ak veci do seba západnú na správnom mieste a v správnom čase aj od dievčat môžeme očakávať impresívne výsledky.

Juniorské majstrovstvá sveta sú poslednou príležitosťou zažiariť pred vstupom do nekompromisnej ríše seniorov a na ich viac ako tridsať ročnej histórii sme aj my zanechali svoje odtlačky prstov. Bol by to fantastický úspech ak by sme dokázali replikovať individuálny výsledok Daniela Pompuru z minulého roka. Pre niektorých našich reprezentantov to budú prvé a pre niektorých posledné juniorské majstrovstvá sveta. Na tom ale nezáleží. Toto je obrovská šanca pre nich dať o sebe vedieť.

Obidvom našim zástupcom, Martinovi Roháčovi a Ľubke Weissovej, vo vreckách cinkajú kľúče od brnenských internátnych dverí. Arzenál mentálnej a fyzickej sily pre ich najdôležitejší test zhromažďovali počas jesennej sezóny tak v Čechách ako aj na Slovensku. "Nikdy neodmietnem výživnú naháňačku v teréne s mojimi protivníkmi. Rád chodím na preteky a snažím sa užívať si ich. A ak s tým príde aj úspech, tak je to len pridaný bonus. Momentálne si nerobím starosti o tom čo bude zaznamenané na hárkoch oficiálnych výsledkov. Môžem povedať, že som mal celkom vydarenú druhú polovicu sezóny a vďaka niektorým výsledkom viem, na akej úrovni by sa momentálne mal nachádzať môj ideálny výkon. Ak by sa mi podarilo zopakovať to čo som predviedol na Českom pohári, tak by som bol určite spokojný. Samozrejme každý z nás kto pocestuje do Portugalska sa bude snažiť postrčiť latku svojej výkonnosti aspoň o jeden závit vyššie. Mojim najväčším rivalom budem ja sám." povedal Martin.

"Nechcem sa riskantnými ťahmi bezhlavo hnať za pozíciami. Najdôležitejšie pre mňa bude si počas celých pretekov zachovať absolútnu kontrolu nad výkonom. Nechám úspech aby si ma našiel sám. To však neznamená, že dám dole nohu z plynového pedálu. Všetkých 120 dievčat sa postaví na štartovú čiaru s rovnakým zámerom. Každá z nich bude chcieť dokázať, že jej fyzické limity a navigačné schopnosti sú lepšie ako u všetkých ostatných. Mojim cieľom bude dostať sa čo najbližšie k hraniciam mojich limitov. A ak sa mi to podarí, bez ohľadu na konečnú pozíciu vo výsledkoch, budem sa po pretekoch v aréne prechádzať so vztýčenou hlavou", zdôverila sa Ľubka.